

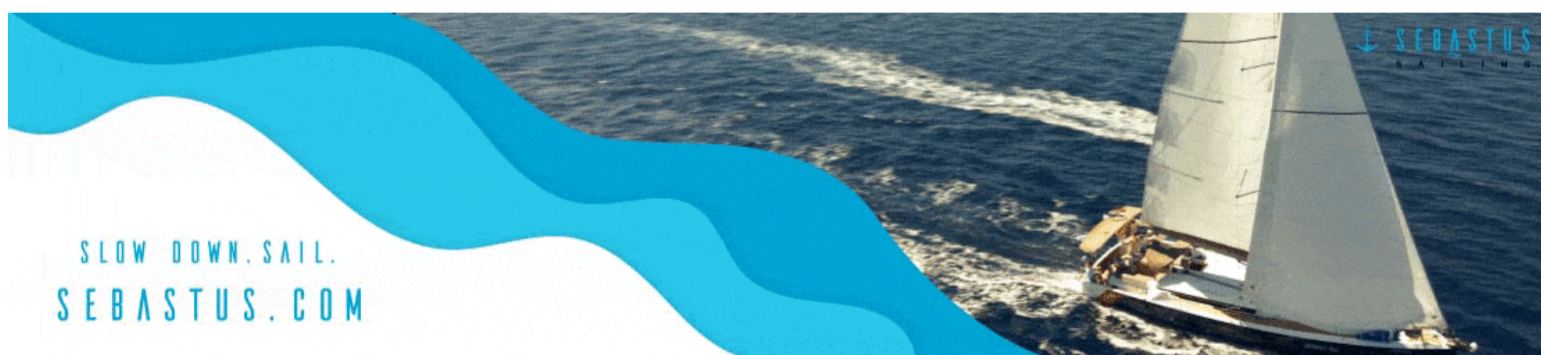
Istinito, lijepo i dobro

Kako u razdoblju epidemije koronavirusa živi udruga koja se brine i skrbi o oboljelima od multiple skleroze?

Institucijama koje žele pomoći, obvezno predlažemo da se učine popisi nepokretnih i slabije pokretnih osoba s invaliditetom, kako bi se znalo o kojem je broju riječ i kako bi se do njih moglo doći – istaknula je Švaljek.

Autor: **Laudato/D.T.** Fotograf: **Društva multiple skleroze DNŽ** Objavljeno: 02.09.2020 16:13

Puno se toga promijenilo u razdoblju epidemije koronavirusa. Ne samo one stvari koje vidimo svugdje oko nas, npr. maske, rukavice i dezinfekcijska sredstva, nego su također brojne promjene u društvenim strukturama. Naravno, oni kojima treba dati posebnu pažnju jesu i svi oni koji čine socijalni sustav. Kako bismo se bolje upoznali s time kako razdoblje koronavirusa žive i proživljavaju najugroženiji u društvu, razgovarali smo s Patricijom Švaljek, voditeljicom Društva multiple skleroze Dubrovačko-neretvanske županije.

Možete li za početak predstaviti vašu udrugu? Otkad djeluje? Koliko ima članova? Čime se sve bavite?

Društvo multiple skleroze Dubrovačko-neretvanske županije osnovano je 2004. godine. Županijska je udruga, što znači da pokriva i Pelješac, Korčulu i Neretvu. Broji 102 člana, 13 zaposlenih i 12 volontera. Osnovna je djelatnost udruge briga i skrb o oboljelima od multiple skleroze, njihovim obiteljima kroz socijalne usluge

(grupa podrške, duhovne radionice, vježbanje uz fizioterapeuta, kreativne radionice, vježbanje fine motorike), s naglaskom na pružanje modela neovisnog življenja (sprječavanje institucionalizacije oboljelih od multiple skleroze).

Što se promijenilo u radu vaše udruge kada su nastupile brojne mjere vezane uz zaštitu od koronavirusa?

Udruga je prestala s radom u izravnom odnosu s korisnicima. Najprije se sa članovima dogovorilo kako se treba ponašati osoba koja je od multiple skleroze oboljela (nastaviti s terapijama, suradnja s dubrovačkom bolnicom, neurologija). Tu su i poruke da se povuku prema svojim kućama. Najviše se radilo na tome da se među članovima ne širi panika. Rad udruge se nastavio kroz druge aktivnosti voditelja udruge i volontera, a najviše kroz pisanje natječaja.

Kako ste svojim štićenicima pokušali pomoći?

Organizirana je mreža putem Crvenog Križa Dubrovnik, nudila se pomoć pri kupnji hrane, donošenju lijekova i svemu što je potrebno osobi koja je kronični bolesnik. Pomoću Caritasa, osigurane su i određene donacije u vidu bona za članove na rubu siromaštva. Također, osigurana je i psihološka pomoć naše psihologinje (putem telefona), koja je bila spremna pomoći ako netko od članova nešto želi podijeliti. Isto tako, organizirani su i volonteri za telefonski razgovor (ako je nekome bilo neugodno razgovarati sa stručnim osobljem), kao i razgovor s voditeljicom Udruge koja je bila dežurna 24 sata. Udruga je organizirala i maske kako bi se članovi mogli poslužiti.

Koji je bio najveći problem ili izazov s kojim ste se susretali otkad je epidemija izbila?

S obzirom na to da smo se dobro umrežili, nismo imali većih problema, samo se malo više radilo na uputstvima da se poštuju mjere, i da se ne širi panika.

Kako su reagirali štićenici? Je li vladala panika, strah ili neki drugi osjećaji?

Kako smo na vrijeme počeli pričati o pandemiji, s mog stajališta, članovi su se jako dobro nosili. Možda je u jednom trenutku čak više zavladao dosada, ali onda smo, komunicirajući putem društvenih mreža, punili stranice knjigama, filmovima, kazališnim predstavama...

Je li sveopća panika u znatnoj mjeri djelovala na psihičko stanje štićenika udruge?

Iz moga iskustva – nije. Ponavljam, članovi su imali organiziranu mrežu za razgovore, što sa psihologinjom, volonterima ili sa mnom...Važno je napomenuti da u takvim situacijama članovi možda ne će biti uporni i zvati, ali im je psihološki važno da ta pomoć postoji.

Je li se moglo lako nabaviti zaštitnu opremu, tj. maske, rukavice, dezinfekcijska sredstva?

Udruga je navedeno imala u svojim prostorijama. Da, imali smo problema u nabavi izvan udruge, ali kad bismo se obratili za nedostatak čega, s navedenim smo raspolagali.

Jesu li štićenici udruge imali odgodu zakazanih termina u bolnici? Je li se osjetila blokada zdravstvenog sustava?

S obzirom na to da je ovdje ipak riječ o teškim dijagnozama, korisnici nisu imali odgode, i na članovima se nije osjetila zatrpanost zdravstvenog sustava.

Jeste li tijekom epidemije surađivali s drugim srodnim ili sličnim udrugama?

Da, apsolutno, sa svim ostalim udrugama osoba s invaliditetom telefonski smo se savjetovali.

Smatrate li da su se društvene i socijalne razlike u ovoj krizi povećale?

Bez obzira na COVID-19, sa stajališta naše udruge ništa se nije promijenilo. Razlike su jednake, kao i prije epidemije, uvijek su povećane, i tu sustav, institucije na ruralnim područjima posebno zakazuju.

Što možete savjetovatim odnosno poručiti drugima koji žele pomagati i biti na usluzi onima kojima je pomoć potrebna?

Oni koje žele pomoći, trebaju izaći na teren, najprije se usmjeriti na to komu bi pomagali: osobama s invaliditetom, ili možda djeci s poteškoćama u razvoju... Teren je nešto sasvim drugo, od svega što se poznaje. Zatim, odraditi edukaciju s voditeljima udruge, da se vidi na koji se način može pomoći i u čemu se možemo naći na sredini, i znanja i provođenja prakse. Svatko tko želi pružiti pomoć, dobrodošao je u svaku udrugu, vrata su širom otvorena, i svatko ima nekakvo znanje koje udrugama koristi. Institucijama koje žele pomoći, obvezno predlažemo da se učine popisi nepokretnih i slabije pokretnih osoba s invaliditetom, kako bi se znalo o kojem je broju riječ i kako bi se do njih moglo doći, kako ne bi bili zaboravljeni ako dođe do

nekih još većih problema ili nepogoda.

Hvala vam na ovom razgovoru.

Hvala vama.

Članak je dio niza 'Položaj socijalno ugroženih skupina za vrijeme epidemije koronavirusa i nakon nje', a objavljen je u sklopu projekta poticanja kvalitetnog novinarstva Agencije za elektroničke medije. Prenosanje sadržaja dopušteno je uz objavu izvora i imena autora.

Jeste li ovaj mjesec uplatili za Laudato TV? Znae li da naš rad ovisi gotovo isključivo od donacija dobrih ljudi? Pridružite nam se u **Klubu prijatelja!**

Još iz rubrike: **Istinito, lijepo i dobro**

[VIDEO] Radosti i žalosti jednog svetca

Na današnji dan 1998. zabranjeno je kloniran...

Gospodine, neka sve zlo i nevaljalština odstup...

Učitaj više...

NAZOVITE NAS

00385 (0)1 78 88 592

PIŠITE NAM

kontakt@laudato.hr

PRATITE NAS

Dobro mijenja sve.

NAVIGACIJA

Vijesti
Kalendar
Web shop
Oglašavanje
Pratite nas
Prijava
Registracija

INFORMACIJE

Impressum
O nama
Uplati
Pravila i opći uvjeti
Smjernice privatnosti
GALERIJE
Laudato Galerije

© 2020. Sva prava pridržana Laudato d.o.o.